

SACs ekonomi 2001

INTÄKTER

Avgifter	8 337 000
Övrigt (försäljning, et c)	38 000
Räntor	188 000

SUMMA INTÄKTER 8 563 000

KOSTNADER

1996 var det 9 500 000

Ombudsmannaverksamheten:

Personal (lön, arb.avgifter, et c; motsv 11 heltid)	→ -3 443 000
Avgår lönebidrag	överlägsst 264 000
Resor, hotell (traktamenten)	störst -259 000
Lokalkostnader	-155 000
Joe Hill-gården (lön, el, försäkringar, et c)	-118 000
Administration (kontorsmateriel, apparater, et c)	-152 000
Telefon, datakommunikation	-143 000
Porto	-23 000
Tidningar och tidskrifter, avtal	-89 000
Advokatkostnader	-322 000
Avskrivningar (möbler, datorer)	-23 000
Annonsering (kataloger)	-22 000
SUMMA KOSTNADER	-4 485 000

SACs sekretariat å Sveavägen 98, Stockholm:

Personal (lön, arb.avgifter, et c; motsv 3,75 heltid)	-1 226 000
Resor (hotell, traktamenten, et c)	-19 000
Lokalkostnader	-195 000
Administration (kontorsmateriel, apparater, et c)	-65 000
Revision	-33 000
Telefon, datakommunikation	-74 000
Porto	-81 000
Tidningar och tidskrifter, avtal	-49 000
Avskrivningar (möbler, datorer, skylt)	-29 000
Annonsering (kataloger)	-40 000
SUMMA KOSTNADER	-1 811 000

AU/CK (resor, logi, lön, et c) -215 000

SYNDIKALISTEN (lön, arb.avg, tryck, distrib, hyra, et c) -670 000

ANSLAG (kommittéer, federationer) -643 000

AVSKRIVNINGAR LS-LÖNER 0

TILL ARBETAREN 0

AVSÄTTNING STRIDSFONDEN (3 kr per A- och B-medlem) -195 000

AVSÄTTNING KONGRESSFONDEN -400 000

ÖVRIGT -55 000

SUMMA KOSTNADER -2 178 000

INTÄKTER	8 563 000
KOSTNADER	-8 474 000
MEDEL FRÅN FONDER (enligt kongressbeslut och ref.)	516 000

RESULTAT/ÖVERSKOTT 605 000

BUDGETERAT RESULTAT inkl fondmedel 4 000

Som ni ser visar resultatet för SAC år 2001 ett **överskott på 605 000** kronor. Att jämföra med det budgeterade resultatet på 4 000 kronor i överskott.

Minskade avgiftsintäkter på drygt 400 000 kronor, men även minskade kostnader har gjort att verksamheten gått runt, även om man räknar bort "medel från fonder" på 516 000 kronor.

Anna Lena Piazzolla
SACs kassör

KONGRESS

Demonstration. Mer eller mindre traditionsenligt hålls en demonstration vid kongresserna. 2002 års demonstration uppmärksammades ganska ordentligt i lokalpressen. Läs mer i presskrönikan!

Det var kallt i Gävle. Det tyckte åtminstone de ombud som kom från ett sensommarsverige i söder. Å andra sidan är det bitvis en vacker stad, med något slags blandning av de små städernas charm och de mindre storstädernas puls.

Folkets hus ligger centralt beläget och här avhöll SAC sin tjugosjunde kongress i september. Enligt somliga var det olyckligt att den kolliderade både med riksdagsvalet (vilket ger sämre publicitet) och bokmässan i Göteborg (där Arbetaren och Federativs förlag brukar ställa ut). Publiciteten blev ganska hygglig i alla fall (som Du kan se i presskrönikan i detta nummer) och

Arbetaren hann visserligen inte med att ställa ut, men i alla fall att bevaka bokmässan i sedvanlig ordning.

Jämfört med andra kongresser på senare år var ombuden färre, motionerna färre, ombuden påfallande mycket yngre och invandrarrepresentationen alltså jämt lika låg. Kvinnorna i talarstolen var också få i förhållande till männen, särskilt om man räknar talartid i minuter.

Det fackliga var, om inte i fokus, så i alla fall något som fick mycket och välförtjänt tid. Stämningen var överlag konstruktiv och i den mån man var oense, rörde det oftare detaljer än helheten.

Det fackliga program som antogs, ägnades en hel del tid för smärre justeringar innan det antogs, men de flesta var nöjda med slutresultatet. Kritikerna menade att feminismen totalt hamnat i skymundan, andra att det var bakåträvande och ytterligare kritiker att det var alltför detaljstyrt.

De som var nöjda ansåg att programmet kan utgöra ett slags plattform som sektioner och syndikat kan använda sig i sin verksamhet, utan att slaviskt följa varje stavelse och att programmet snarare kan verka som ett slags inspiration för vidare arbete.

Vad beslöt man mer, då?

Redovisningssystemet skall utredas

Mikael Sundin, avgående redaktör för förlaget avtackades. Han var den av funktionärerna vid kongressen som suttit längst av alla.

skyndsamt, eftersom det nuvarande ansågs otillfredsställande. De LS som inte klarar av att själva avgiftsredovisningen skall via SAC erbjudas en avgiftsredovisningsservice till självkostnadspris. Beslutet från 1998 års kongress, om ett stort antal avgifter i 1 000-kronorsintervall, genomfördes aldrig och revs därför upp.

Bland de *avslagna* motionerna i samma block (ekonomifrågor) fanns en önskan

om att fastigheten skulle utredas för att ge *maximal vinst* och att SAC, tryckeriet och Arbetaren eventuellt skulle flytta ut till billigare utrymmen.

En önskan om att avyttra tryckeriet (alternativt skänka det till personalen) avlogs likaledes.

Avslogs gjorde också en begäran om att långtidsarbetslösa skulle få reducerad avgift.

Principfrågor

Feminismen modifierades i principförklaringen. Enligt somliga var det ett förtydligande, enligt andra en klar backlash.

Ett tvärfackligt arbete i kampen mot individuella löner bifölls. Även en önskan om att studierådet ordnar kurser och personalutbildningar för att utveckla feminismen i organisationen bifölls.

SACs industrisekretariat fick rätt att lägga centrala sympativersel. Detta har i praktiken redan skett vid flera tillfällen. Somliga har sett det som självklart att vi skall stödja andra fack när de är i konflikt för en viktig sak; andra har sett de centrala varslen som ett övergrepp på varje enskild medlems rätt att besluta i sina egna angelägenheter. Hur det nu än må vara med den saken, så finns det nu i alla fall kongressbeslut på att det är tillåtet.

Bland de *avslagna* motionerna i samma block (principfrågor, målsättning och strategi) märktes bland annat en önskan om att ordet "radikalpacifism" på grund av dess, enligt motionären,

otydlighet skulle bort ur principförklaringen.

Avslogs gjorde även en begäran om att tillsätta en grupp som definierar begreppet "våld".

Ett förslag om att lyfta fram *generalstrejken* som högsta uttryck för den direkta aktionen och "inledningen till den sociala revolutionen" avlogs också.

En kommitté skall emellertid tillsättas för att revidera principförklaringen, dock mer i avseende på att den är föråldrad bitvis och förankrad i ett industrisamhälle som inte längre existerar. Även språket i principförklaringen skall ses över, så att det får bättre *könsbalsans*.

En personlig motion om att SAC skall ta klart och tydligt avstånd från grupper som inte tagit klart och tydligt avstånd från våld avlogs också.

En liknande motion som krävde att SAC avbröt sitt samarbete med *AFA* avlogs likaledes, bland annat för att SAC inte har något *samarbete* med AFA.

En enskild motion som krävde att SAC inte skulle organisera "ordningsmakten", vilket skulle betyda *poliser*, militärer och andra repressiva yrkeskärner avlogs också, dock inte utan diskussion.

Inte heller att SAC skulle kämpa för att lägga ned EU vann något bifall.

Tidningar och agitation

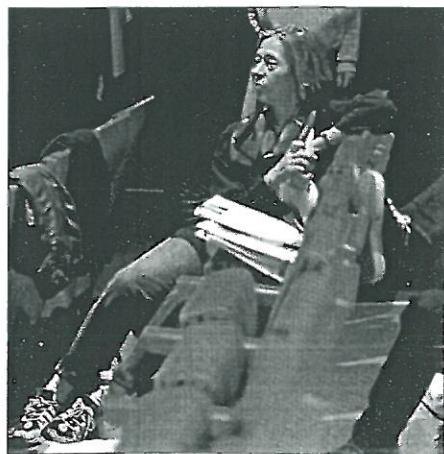
SACs press, det vill säga organisationens i särklass största tidning, som Du nu läser, och dess andratidning Arbetaren, har varit kära trätoämnen genom åren.

För första gången sedan Jesus gick i badtofflor (nästan, vad gör man inte för en stilistisk poäng?) fanns ingen motion om tidningen Arbetarens nedläggning. Olika grad av sammanslagning mellan de båda tidningarnas redaktioner avlogs också.

Över huvud taget fick hela motions-

Lars Hammarberg heter SACs generalsekreterare numera. Valet har redan uppmärksamats av åtskillig press, både i Sverige och utomlands.

Kerstin Jons slappnar av vid en paus i förhandlingarna.

blocket, som var osedvanligt kort, nästan inga bifall. Kongressen enades dock om att en stor agitationssatsning skall göras under denna kongressperiod, i samarbete med berörda distriktskommittéer och federationer i de fall sådana finns, i annat fall med syndikat och enskilda.

Referenda och federationer

Motionsblocket om "Kongressfrågor, referendum och federationer" var också ganska magert. I väntan på federationer bifölls dock en motion som skall uppmuntra bildandet av branschkommittéer och att dessa skall bistås av förhandlingssekreteraren. När minst 200 medlemmar och/eller minst tre syndikat finns skall federation bildas och branschkommittén upplösas automatiskt.

Motioner om att bryta upp existerande federationer i mindre avlogs, bland annat för att detta kan göras utan kongressbeslut.

En önskan om ett nytt slags referendum, där rösterna skulle räknas som på kongress – det vill säga en röst per påbörjat antal 200 medlemmar – avlogs.

AU, CK och kommittéer

Det motionsblock som kallades E och som omfattade "AU, CK, kommittéer, funktionärer och anställda" var lite fläckigare. Här fattades också en del av de beslut som åtminstone vissa betraktade som kontroversiella, andra som reaktionära. De som röstade för sade sig ha en mer pragmatisk syn på det hela.

Ett referendum 2001 gjorde att AU förlorade sin rösträtt i CK. Efter bara halvtannat år återfick emellertid AU sin rösträtt i CK.

CK återfick också sin rätt att kommentera lagda motioner (en rätt CK förlorade 1983), det vill säga i stället för eventuell sakupplysning ge ett utlåtande till dem.

1999 avskaffades också (genom referendum) CKs rätt att lägga motioner efter att slutdatum för LS' motioner fallit. Denna rätt återficks på kongressen 2002.

Kritikerna menade att besluten var ett utslag av klar centralism, andra att det möjliggör en smidigare organisation och mer effektiva kongresser.

1994 års kongress beslöt att anställa en jurist på heltid (helst på SAC-lön). Beslutet verkställdes aldrig och revs upp på 2002 års kongress.

En enskild motion som hoppades på samlad administration (förutom ombudsmännen) avlogs av kongressen.

Ett annat förslag med stor betydelse (och eventuellt stora konsekvenser, därom råder delade meningar) var att

Paula Cardozo var en av huvudtalarna vid demonstrationen.

ombudsmännen numera är riksombudsmän, vilket innebär att samtliga ombudsmän väljs av samtliga landets medlemmar och att de skall minskas till antalet. I första hand skall förändringarna ske med naturliga avgångar och i och med att nuvarande förordnanden löper ut.

En motion som hängt med vid flera kongresser genom åren fick slutligen bifall. SACs sekreterare heter numera generalsekreterare (och så heter han Lars Hammarberg, såklart) och inget annat. Bytet av tjänstebeteckningen har

inget med militärfetischism att göra, utan är enbart avsett att underlätta internationella kontakter.

Två motioner ville återinföra tjänsten som internationell sekreterare, den ena ville för övrigt byta den mot studieorganisatörstjänsten, men ingen av dem vann gehör hos ombuden. Kvar blev också tjänsten som förlagsredaktör, trots motion om dess borttagande.

Det sista motionsblocket var heller inte påfallande voluminöst. I den något vaga benämningen "Temakonferenser, internationellt och övriga organisa-

* Ändring hela tiden

Långa delade meningar om det längre...

JOHAN LARSSON

Tillsammans... Kongressen sammanföll med valet. Troligen var det inte konstellationer som denna som Göran Persson hade tänkt sig med vallöftet.

tionsfrågor" rymdes ett blott fåtal motioner.

Pressklippen, som låg till grund för SYNDIKALISTENS presskrönika togs bort i besparingsiver för ett drygt år sedan och sedan dess har spalten byggt på frivilligt inskickade urklipp. Omfånget har emellertid minskat och ur ett längre historiskt perspektiv, kan det vara förödande att inte samla källmaterial. Kongressen beslöt därför att åter börja utnyttja denna tjänst, trots att den inte är helt billig. Tjänsten träder i kraft från och med nästa år, så fram till dess får ni medlemmar klippa och skicka som förut. Adressen hittar ni som vanligt i slutet av presskrönikan i detta nummer.

En enskild motionär gick det sämre för. Denne hade begärt att all brevväxling, e-postkontakt och telefonkontakt man har med olika organ inom SAC skall besvaras, oavsett vad den gäller. Det tyckte kongressen inte var en bra idé.

Att förhandla med de utbrytare som lämnade SAC i en första omgång i slutet av 80-talet och sedan i en andra vända i mitten av 90-talet beträffande en återförening, vann heller inte gehör.

Ett internationellt program bifölls emellertid efter att en del ändringar gjorts.

Funktionärsval

Vem som är SACs nya sekreterare, för-låt – generalsekreterare, har redan avslöjats med både text och bild. Gene-

rellt var det få sökande till posterna med undantag för den tjänst er nestor, som skriver detta, snart drar sig tillbaka från.

SACs kassör **Anna Lena Piazzolla** som valdes på kongressen 1998 omvaldes för en andra period.

Till kontinuiteten bidrar också **Dirk Grosjean**, som fyllnadsvaldes på posten under förra kongressperioden. Dirks organisationsvana är emellertid äldre än så; han var internationell sekreterare då tjänsten ännu fanns i början på 90-talet.

Ensam sökande till tjänsten som förlagets redaktör var **Christer Forsberg**, som tidigare arbetat många år på industrisekretariatet i Gävle. Han säger sig delvis vilja förändra förlagets inriktning, bland annat genom utgivning av pocketböcker och skönlitteratur.

Till Arbetarens redaktör omvaldes **Anna-Klara Bratt**. Hon hade försiktigt signalerat sin avgång någon gång i halvlek, men i och med att hon fick barn tyckte hon inte riktigt att hon hann slutföra vad hon föresatt sig med tjänsten och tidningen och sökte för en andra period, vilket kongressen tyckte var en bra idé.

Lediga jobb

Till förhandlingssekreterartjänsten fanns blott en sökande, **Ingela Drenseke**, som emellertid fick avslag av kongressen med mycket tydlig övervikt (röst-siffrorna 48/1). Tjänsten är därför utlyst i detta nummer av SYNDIKALISTEN,

tillsammans med fyra andra tjänster, som det går bra att söka. Kolla annonser längre bak i tidningen.

Er ödmjuke redaktör beslöt sig för att träda tillbaka efter dryga åtta år, något han också signalerat vid flera tillfällen och samtidigt uppmanat andra att söka hans jobb. Kanske var det en av orsakerna till varför tjänsten var så populär?

Inte mindre än tio personer sökte, en av dem drog emellertid tillbaka sin ansökan redan före kongressen. De nio som återstod grillades grundligt av kongressen och allehanda förslag på kreativa lösningar framkom.

Ett par av de sökande ville avskaffa sig själva på sikt, någon ville göra tidningen från en mobil redaktion i en husvagn och efter första röstomgången återstod tre, varav två av dem sökt ihop (**Jenny Widow** och **Stefan Bergmark**). Opponenten hette **Torfi Magnusson**.

Efter en andra omgång stod det klart att SYNDIKALISTENS nya redaktör heter **Torfi Magnusson**. Som redan nämnts i inledaren tar han över efter nästa nummer och jag utnyttjar ännu en gång de återstående raderna till att önska honom lycka till och att tacka för mig.

Simma lugnt!

RAB

Redaktionen reserverar sig för återgivandet av de beslut som fattades. Vid frågor och liknande, kontakta i första hand Ditt kongressombud. Kongressprotokollet kommer någon gång under våren, förhoppningsvis.

Organisera papperslösa arbetare!

För snart ett år sedan skrev jag en debattartikel till Arbetaren (5/02) om facklig organisering **invandrare utan arbets- eller uppehållstillstånd, så kallade papperslösa.**

Anledningen till att jag skrev artikeln ja var, förutom att jag blev tillfrågad, att jag reagerat mot den raid med koller av uppehållstillstånd bland framförallt polska arbetare som Byggnadsarbetarförbundet i Skåne höll på med just då.

I den egentliga anledningen till att jag skrev artikeln var så klart att jag tycker att fackföreningar, inte bara SAC, borde engagera sig för och organisera våra kamrater eller de av oss som exploateras av arbetsgivare i vår närhet.

Papperslösa är på många sätt osynliga. De vågar inte eller kan inte göra sina röster hörda, för om de gör det riskerar de inte bara att bli av med jobbet utan också avvisning. Osynligheten och rädslan gör att denna grupp arbetare utsätts för en värre exploatering än oss andra.

Jag har ingen lust att vara delaktig i detta osynliggörande. Ett sätt för mig att undvika detta är att tala om papperslösa. Men det räcker inte med att tala. Jag har varken lust eller samvete att kalla mig fackföreningsman och socialist och samtidigt låta bli att agera mot denna oerhörda orättvisa på arbetsplatser i det land jag lever i just nu. För att förändra något krävs handling och för att förbättra arbetsvillkor krävs organisering eller hur?

Ja jag har fler skäl, förutom dessa humanitära samvetsskäl, till varför jag vill arbeta med denna fråga och varför jag tycker att SAC borde göra det som organisation.

Jag saknar ofta ett klassperspektiv i den antirasistiska rörelsen i Sverige. Och jag saknar ett antirasistiskt perspektiv i SAC. Organisering av papperslösa är inte det enda sättet att slå de här båda flugorna i en smäll, men det är ett sätt. Och dessutom är det ett ganska bra sätt.

Vilka är papperslösa? I Sverige finns det olika grupper av papperslösa. En grupp är **asylsökande**, som ofta egentligen inte behöver vara papperslösa men som ändå är det. Asylsökande kan om deras asylutredning beräknas ta mer än fyra månader, vilket de flesta utredningar gör, söka tillfälligt arbetstillstånd. Många får ingen information om

detta och hänvisas därför, när de söker arbete, till den svarta arbetsmarknaden.

En uppgift för LS skulle kunna vara att informera asylsökande om deras rättigheter och i samma veva om deras rätt att organisera sig fackligt. En annan grupp är **invandrare**, kanske främst från Östersjöområdet, som i likhet med polackerna i Skåne, har tillfälliga arbetstillstånd eller praktikplatser under sommaren. Många av dem arbetar med lantbruk, de plockar jordgubbar eller skördar potatis. (läs mer i Johan Möllers artikel i Arbetaren 28/02) De arbetarna har naturligtvis också rätt att organisera sig fackligt.

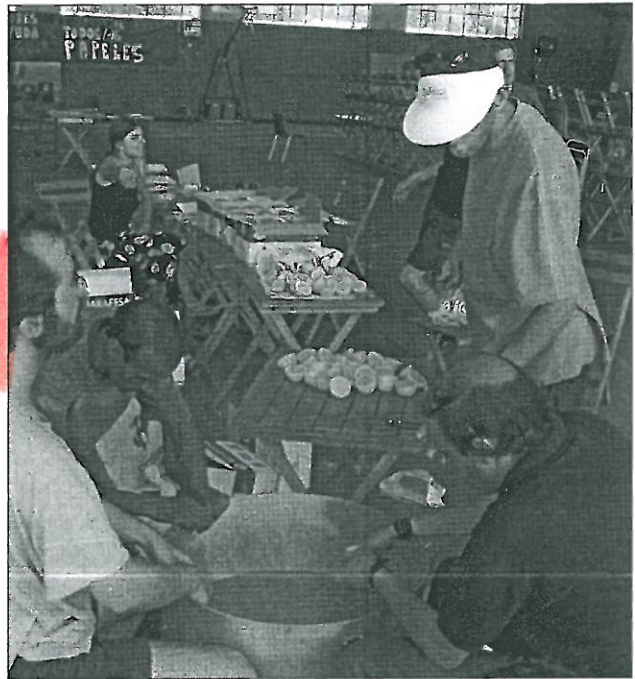
Det borde inte vara något problem för SAC eller ett par LS att ihop ordna kampanjer för att informera och rekrytera folk ur de här grupperna.

Svårare men inte mindre viktigt är det att organisera två andra grupper av papperslösa. Det gäller dels arbetare från andra länder som antingen lurats att komma hit under falska förhoppningar eller som på eget bevåg rest hit för att jobba utan arbetstillstånd. Och dels gäller det **avvisade flyktingar** som gått under jorden för att undvika avvisning.

Sedan jag skrev artikeln i vintras har de papperslösas situation åter blivit aktuell, nu senast under sommaren. Många, hundratals kanske tusentals arbetare från Latinamerika har under det senaste året kommit till Sverige för att arbeta utan att ha arbetstillstånd. I slutet av oktober avslöjades att en **maffialiknande** liga sålt falska arbetstillstånd till en del av dessa arbetare.

De som kommer hit för att arbeta utan tillstånd eller med falskt tillstånd utnyttjas maximalt av sina arbetsgivare. Lönerna är ibland så låga som 20 kronor i timmen, arbetstiden är inte reglerad och om de uttalar minsta missnöje eller uteblir från arbetet blir de av med jobbet. Har arbetsgivaren ordnat bostad åt dem, blir de av med den också.

Erfarenheter från andra länder, främst Spanien och USA, som jag tog del av i

Papperslösa flyktingar ockuperar Pablo de Olavide i Sevilla 2002

Foto: Romy Slansert

samband med att jag skrev debattartiklarna i Arbetaren, visar att fackföreningar i de länderna arbetar framgångsrikt med även dessa grupper av papperslösa. Rädslan och osynligheten, som jag skrev om ovan, gör det svårt, men inte omöjligt. Att lämna de här människorna åt sitt öde eller i händerna på en **maffia** av arbetsgivare eller "arbetsförmedlare" eller för den delen **polisen** eller Migrationsverket är inget alternativ för mig. Jag menar att vi som fackförening sviker dem om det bara ska vara enskilda personer, **kyrkan** eller frivilligorganisationer de kan vända sig till för att få stöd.

Det stöd LS i första hand skulle ägna sig åt för de här grupperna är, tror jag, juridiskt och socialt. Arbetare i denna utsatta situation skulle sätta stort värde på juridisk rådgivning. Socialt stöd av människor som bor och lever här skulle kunna bryta en del av deras isolering och göra dem synliga i alla fall för oss som kamrater.

Lotta Holmberg
Stockholms LS

Läs hela debatten i Arbetaren nr 5, 6, 7, 8, 10, 12, 15 och 17 - 2002

I Stockholm finns sedan våren 2002 en grupp som arbetar med denna fråga. Om du eller ditt LS vill börja arbeta med organisering av papperslösa eller diskutera frågan tillsammans med mig så träffar jag er gärna. Kontakta mig genom Stockholms LS.

Johan Möller